

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

— Egyes lappeldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók. —

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
L. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a közíratok címezendők.

Hirdetéseket és nyilvántartási közleményeket
a kiadóhivatal
mérésékelt árjegyzék szerint számít fel.

Községi adószámolás.

Szentes, 1893. jan. 5.

A múlt év december 19-iki 3 napos közgyűlés mesterségesen gyártott 100-as tárgysorozatának kétség-telenül egyik legfontosabb pontja volt: a községi adószámolás ügye, amely-lyel kapcsolatban két ajánlat fektűt a képviselőtestület előtt, mindkettő az adószámolás eszközölésére vonatkozó és följebb elnyös.

Tudjuk, hogy a közgyűlés többsége. Sima Ferenc indítványára, a leszámolás kérdését függőben hagyta, az ajánlatokat ignorálta és ez ügyben küldöttséget menesztett a pénzügy-miniszterhez — — takarékos-sági szempontból.

Ez ügyre vonatkozóan, avatott kézből, kimerítő bírálatot vettünk még újév előtt, melynek azonban csak most kerithetjük sorát, hogy az alábbiak-ban szó szerint közöljük:

A községi adószámolás ügyét városunk egyik legfontosabb ügyének tartom; miért is engedje meg a tek. szerkesztőség, hogy megemlékezzem Szentes város képviselőtestülete december hó 21-én s folytatólagosan tartott közgyűlésének idevágó határozatáról.

Az állami adónak kormányi intéz-kedéssel elrendelt leszámolása alkal-mával oly adónemekben, melyek a községi adó változását is maguk után

vonják, nagymérvű változások eszkö-zöltettek; miért is Szentes város kép-viseletének egy korábbi közgyűlése a községi adó számolását is foganatosi-tani rendelte el.

Most, mikor e munka vállalatba-adása forgott szobor a városi köz-gyűlés előbbi határozatát ignorálva, egy — azzal ellentetes határozatot hozott: azt ugyanis, hogy kiküldött egy bizottságot annak elbírására: vajon érdemes-e egy pár ember ked-veért oly tetemes kiadással járó nagy munkát végeztetni? nem lehetne-e a leszámolás alól szép szerével kibújni?

Ezen az adóügyekben nagy jár-atlanságra valló indítványt pedig, — melynek alapján a közgyűlési határo-zat meghozatott, — ki tehetne más, mint a majdnem vizsgázott jegyző: a nagy Sima.

Szörnyű módon megalátlta okoini indítványát, mondván: hogy miután már ügyis majdnem 10,000 irjába ke-rült a városnak az állami adószámol-ás, minek számolnánk le a községi adót is? Hiszen ha leszámolatlanul hagyjuk, mennyit megtakarítunk azzal a városnak. De meg — úgymond a nagy számviteli portentum — majd közbejár ó a pénzügyminiszternél, hogy most az egyszer engedje el Szentes-nek ezt a csekélységet.

Majd meg, — mert úgy látszik, ezzel még nem vélte eléggé indokolt-nak az indítványát, — az előbbi bes-zédjében elmondottakkal merőben

ellentetes érveket hozott fel. Azt mondta ugyanis, hogy miután a város ezen tárgyban (t. i. a községi adó-leszámolás ügyében) a saját autonóm körében legjobb belátása szerint, a város érdekének szem előtt tartásával intézkedhet úgy, amint jónak látja, vagyis: ha akar leszámol, ha nem akar nem számol le a községi adóval, hát küldessék ki egy bizottság, mely elbírná, hogy érdemes-e leszámolni?

Es hogy minél olcsóbb legyen az a községi adó-leszámol-ás, a pénzügyminiszternél való el-járáásra önmagát is kiküldette.

Miért ígerte volna különben a beszéde elején a t. közgyűlésnek, hogy majd beszél ő a pénzügyminisz-terrel ez ügyben, ha nem azért, hogy őt a nemes közgyűlés a küldöttségi tagok közül valahogy ki ne felejtse; ha nem azért, hogy így bizonyos úti-költség és napidíj felszámíthatásától el ne essék?

Ily előzmények után hozta meg a közgyűlés. elől idézett határozatát.

Az indokolás szerint: minél ke-veesebb terhet kell róni ez ügyből a városra. Tehát, hogy men-tül kevesebb e kerüljön a községi adószámolás, ki kellett küldeni egy 8 tagú küldöttséget Budapestre.

Ez a küldöttség persze a vár-megye kikerülésével akarja eldönteni, hogy ne számoljunk le. Sajnálom, hogy egy olyan nagy közigazgatási talen-tum, mint Sima ténusz, nem tudja,

TÁRSA.

Georgia utolsó királynője.

— Történelmi vázlat. —

Előzsia egyik legszebb és leggazdagabb orszaga, melyet a Kiroz és ennek mellék-folyói szelidnek és melyet észak felől, Orosz-ország irányában a Kaukázus határol: Georgia.

Lakosai leghamisítatlanabban őrizték meg a tiszta kaukázusi faj jellegét. Rendki-vüli testi szépséggel kitünő nép ez, mely — miután évszázadokon át csendes zárkózottság-ban élt keleti otthonában és mi szerepet sem játszott a népek történetében, — egyszerre a múlt század végén és a jelen század ele-jén magára vonta a történetírók figyelmét.

A festői táj békés völgyei ugyanis olyan drámai események színterévé váltak, amelyek telve öseróval és hősiességgel, amelyeknek a haza megszabadítása és új fényre emelése körül folyó küzdelmei kellett, hogy költsék dalra serkentsenek és a történetírók figyelmét felhívják.

Az események időszakonként annyival regényesebbé alakultak, amennyiben azok középpontját egy nagylelkű, hősiés királynő képezte, kinek tragikus sorsa általános rész-vételt keltett.

A 18-ik század második felében a ge-orgiaiak, valamint a velük szomszédos ke-resztény népek, török és persa szomszédaiak folytonos támadásai folytán annyira meg-gyengültek, úgy annyira szorongatva voltak, hogy többé nem voltak képesek ellentá-lani hatalmas támadóiknak.

Ezért fordultak, segílyt és oltalmat kérve, Oroszországhoz, mely örömmel ragadta meg az alkalmat, hogy a viruló szomszédországban a kábit megvesse.

A fehér cár azonnal Georgiába küldte csapatait, hogy azt *sa filho'd ellens* megvédjé.

A fehér cár először is az ország külön-böző apró uralkodóit erősítette meg állasuk-ban, Kachet és Georgia valamint Imirécia királyait, a ningréllai dadiánt és a gurieli bettonit. Azonban csakhamar bellátták, hogy ez a sok megtartott fejedelem mivel sem já-

rult hozzá a népek biztonsága- és nyugalmá-hoz, sőt hogy ezek örök civódásban élnek, mi a közjónak határozott kárára van.

Oroszország hát erősebb, erőszakos rendszabályokhoz nyúlt. Felfüggesztette az apró fejedelmek szuverén jogát és mindeniket a szent birodalom más-más fővárosába internálta, hol tisztességes évdíjat kaptak az allamkincstartól.

Tsitianoff tábornok, a georgiai királyi-ház rokona, aki azonban feltétlenül engedel-mes szolgálja és kész eszköze volt a fehér cárnak, kormányzója lett Georgia egész te-rületének és főparancsnoka az orosz sereg-nek, amelyet elődje, Knorring tábornok ve-zényelt az országba.

Anna, XIII. György georgiai király özvegye, 5 fiával és 2 leányával, ekkor egye-dül és elhagyatottan élt Tiflisben. Királyi házinak végpusztulása, valamint az, hogy oly forrón, önfeláldozással szeretett hazája ön-allóságát elveszté, súlyos gondként nehezült a királyi özvegyre, fájdalommal töltötte el nemes, érzékeny szívét.

hogy a városnak fölöttes hatósága a vármegye; ez illetékes eldönteni, hogy leszámoljon-e a város, vagy ne, mert hát a megye ellenőre a város minden ügyének és ezek közt egyik legfontosabb ügyének: a községi adóügyének is.

Legyen bár Sima ténsúr a pénzügyminiszternek akármilyen intim barátja (?), még nem hiszem, hogy ő excellenciája a megyei törvényhatóság kikerülésével, tehát annak meghallgatása nélkül ez ügyben bármi intézkedést is tegyen.

Magam is nagyon szeretném ugyan, ha ezen ominózus kérdés tisztázása minél kevesebb terhet róna anyagilag a városra, de nem hiszem, hogy a hozott városi közgyűlési határozat értelmében való eljárás e cél elérésére alkalmas legyen; sőt arra alkalmas csupán, hogy Sima és társai napidíjat és útiköltséget számíthassanak fel és ez által, — mert hogy a leszámolás elengedését kivégve, arról szó sem lehet, — a kiadásokat tetemesen növeljék; de növeljék ezeket még az által is, hogy — mert tapasztalásból tudjuk: az efféle küldöttség fél év alatt szokott céljához el nem jutni, — egy évi községi adóval megszaporodik a leszámolási munka.

Most pedig keressük okát annak, mi is indíthatta a nagy Sima ténstúráját a községi adóval tartozik, hát az akkori számtársak, az illető adózók adókönyveikében, a megállapított kulcs segítségével rótták azt ki.

Az igaz okon nemsokat kell tüprengünk, mert az egyik igazi ok kitiunik magából a tárgysorozatból, a hol is fel volt véve a leszámolásra vállalkozók két, talán nagyon is olcsó ajánlata.

Am ezek egyikét sem az ünnepe napon is munkálkodó Juhász János tette; sőt olyan emberek ajánlatai voltak ezek, akik talán a demagógiának mi szolgálatot sem képesek teljesíteni; ezeknek pedig nem juttathatják a munka-koncot, inkább ne adassék az senkinek.

Utolsó és egyetlen kívánságát, melyért az orosz kormányhoz folyamodott, hogy hazájában maradjon és ott engedjék meghalni, teljesítették ugyan; de csakhamar aggodalmat keltett e kormányban az özvegy királynőnek volt alattvalói közt való tartózkodása. Eszrevették, hogy a királynő számos híve titkos előkészületeket tesz arra, hogy őt az oroszok megfigyelése elől elvonja és Georgia egy félreesőbb részébe szöktesse, amelyet az orosz csapatok még meg nem szálltak.

Tsitianoff tábornok figyelemmel kísérte minden lépését, mert sokkal inkább ismerte a szép királyi özvegy szenvedélyes jellemét, semhogy félnie ne kelljen attól, miszerint népe szívét könnyű szerrel fogja egy Oroszország ellenes általános támadásra lelkesíteni.

Sürgősen tanácsolta hát kormányának, hogy ne engedje a királynőt továbbra is honában tartózkodni. És amíg ez iránt a további parancsot megkapná, nem mulasztotta el a királynő minden lépését figyelemmel kísérni, hogy legrosszabb esetben is, személyére nézve, biztonságban lehessen.

Másik oka az indítvány megtételének az, hogy — tetszik tudni — egy kis bpesti útról napidíj-s-útszámia gyártathassék.

De lássuk azt is: miért kell leszámolni a községi adóval?

Nem egyedül a Mikecz Pál volt számtárs manipulációi folytán — ahogy ezt indítványozó Sima Ferenc állította; mert hiszen az már kiderített, hogy Mikecz Pál mit manipulált. Ennél sokkal fontosabb okok is vannak.

Egyik fontos ok az, hogy — mint meggyőződöttünk — a községi adókönyveink nagy részében nincs kitüntetve, ki mennyit tartozott volna fizetni, vagyis: nincs kiróva a községi adó.

De hogy tudva legyen mégis, ki mennyi községi adóval tartozik, hát az akkori számtársak, az illető adózók adókönyveikében, a megállapított kulcs segítségével rótták azt ki.

Az ilyen községi adókezelés mellett aztán oda lyukadtunk ki, hogy a hátralékok és túlfizetések egyik évről a másikra nem voltak átvihetőek. Így akik túlfizettek, megkárosítottak, azok túlfizetését vissza kell téríteni; akik pedig hátralékban maradtak, azok viszont ráfizetni tartoznak.

Sima ténsúr most az egyszerű felült az adóügyeklen való nagy jártasságával, mert — mint ebből is kitűnik, nem lehet egyszerű »komputus« segítségével ezen ügyön keresztül siklani.

Másodsor, azon okból is le kell számolnunk a községi adóval, hogy megnyugtattassék az adózó közönség az iránt: vajon azon összeg, melyet az ily rendezett adókezelési viszonyok közt községi adó címén fizetett, törvényes alapon nyugodt-e és hogy a város illető évi költségvetésében felüntetett és községi adó címén beszéddönök jelzett összegben belüli vagy túl irak-e elő községi adót?

Végül pedig le kell számolni a községi adóval azon okból is, mert az állami adóval történt leszámolás alkalmával mintegy 1000 adózónak

E célra egy nemes származású, Kalatukoff nevű georgiát nyert meg, aki a királynő kíséretéhez tartozott és annak föltétlen bizalmát bírta.

E nyomorult megvesztegetni hagyta magát a fényes ígéretekkel, mikkel Tsitianooff elhalmozta és a legkisebb gyanúra okot szolgáltató körülményt is a legapróbb részletekig tudatott vele, mit a királynő környezetében észlelt.

A királynő leglelkesebb híveit tartoztak a psavik és tusinik, két kicsiny kaukázusi törzs a Jora partjain, Tiflizztól északnyugatra, kikből annyival inkább lehetett tartani, mert ősrégi szokásaik és törvényeik a vakmerő bátorságot és bosszúállást kötelelték tettekké tették, sőt e törvények halálbüntetés terhe mellett tiltották a férfiaknak, hogy hátukon megsebesülve ne merészeljenek honukba visszatérni, vagy szakalukat nyírni ne merjék, amíg egy rokonuk csejtét kellőképpen meg nem bosszulták.

(Folyt. köv.)

változtatott azon állami adója, mely a községi adó változtatását következetesen maga után kell, hogy vonja. Már pedig, ha 1000 adózó községi adóját változtatjuk, változtatnunk kell a többi adózók községi adóját is, mert csak úgy kaphatjuk meg a költségvetésben elfogadott s községi adóként kivetendő összeget.

Igy állunk ezzel a községi adó-leszámolási ügyvel, amely — ha tovább halad a képviselőtestület többsége a Sima ténsúr által reá diktált úton, nemhogy kevesebb, de — mondhatom bizvást — a szükségessé is több terhet fog az adózó közönségre róni.

Ha a tekintetben nem vagyunk is cikkiróval egy nézetben, hogy a város nem deputációzhatna vitális ügyei érdekében, a vármegyei hatóság elkerülésével, a kormány bármelyik tagjánál; egyebekben cikkében annyira figyelemre és megiszivlelésre méltó és annyira egyetértünk vele, hogy minden megjegyzés nélkül magunkévé tehetjük minden sorát.

Am gondolkozson az elmondottak fölött a városi képviselő Sima ténstúrák követő többsége, — ha ugyan képes önállóan gondolkozni.

Magas politika. A napokban levelet kaptunk egy előfizetőnkől, melyben arra kér, magyarázzuk meg neki: mi különbség lehet a között, ha egy vidéki lap, amelynek a vármegyéinkben is megjelenők, politikai vagy nem politikai, tehát pusztán társadalmi tartalommal jelen meg?

Azt mondhatnók a kérdésre: bajos erre válaszolni nagyon. Mert hogy a válaszadásához is szükséges a — politika, már pedig a magunk részéről határozottan elvagyunk tőlkeve — a helyi politikától eltekintve, minden egyéb néven nevezhető politikát számúzni a lapunk köréből, mely — felfogásunk szerint — sokkal magasabbra és nemesebb feladatra van hivatva, semhogy az európai politikai koncertben olyan szerepet vegyen magára, amelyen a családban rendszerint a kereszülőltnek, az idéttlennek jut.

De még sem fogunk kitérni a válaszadás elől és lehetőleg igyekezzünk lapunk barátját felvilágosítani.

Tehát, hogy az elején kezdjük: magában véve az is politika, ha egy helyi lap, tekintet nélkül arra: Szegeden, Debrecenben, Aradon, Nagyváradon vagy — Szentesen jelen-e meg, magáról hirdeti, hogy 2000 előfizetője van, csakhogy — ostoba politika, mert az ilyen bárgyú hazugságot elhiheti 20—30, mondjunk 100 újságíró ember, az újságíró közönség nagyrésze azonban megmosolyogja.

Politika, még pedig pénzügyi politika van sokszor abban is, ha egy lap társadalmiból politikaira változik át.

Az újság ugyanis megjelen hetenként 3-szor és előfizetési díja 5 frt volt.

Könnyű kiszámítani, hogy az ilyenre — helyi újság kiadóhivatala — ráfizet.

Kell hát módot kieszelni, hogy az előfizetési díjat főlebb emel-

hesse és azért egyfiktív, egy képzelten ellen szolgálatást nyújtson a közönségnek. Így születik át a társadalmi újság politikáira.

Vidéki politikai újságnak lenni pedig a legkönnyebb feladatok egyike.

Egyéb se szükséges hozzá, mint egy jó politikai állónak (előnyös az angol gyártmány, mert nem kell neki sok közszőrülés) beszéde, amelynek segítségével ki lehessen vágálni a Királyi udvartartásról vagy ügyesekről, más nagy politikai lapokban megjelent cikkeket.

Közben-közben a politikus szerkesztőség ha rávetemedik, apróra megmagyarázni amit nálánál avatottabb politikusok már régen megmagyaráztak, hogy mi különbség van az Ugronisták és a függetlenségi 48-asok közt. — no, akkor már éppen magas politikában dolgozik az újság és — megvan a — — vakulj magyar!

A legkényesebb kérdés az ilyen politikai lappá való átugrozásnál a — kaució kérdése; mert tudnivaló, hogy egy időszaki politikai újságnak 5250 frt óvadékot vagy legalább ennek megfelelő biztosítékot kell lekötnie.

De ha az embernek ének-köteles, alázas rabszolgái vannak illetékes hivatalokban, figyelje meg t. kérdező barátunk, egy kis szédelgéssel könnyű ezt is kijátszani. — és ez ismét egy adag politika; — a közéleti erkölestelenség politikája.

És ha már így belejöttünk a magyarázásba, hadd világítsuk meg azt is, miként dolgoznak a helyi nagyságok, különösen az országos politikai pártok hermafroditái, magas politikában.

Mert ebben is szokás dolgozni, épp úgy, ahogy egyik másik vigéce galandban, vászonneműben vagy gyufatartóban dolgozik.

Az eset, amellyel ezt megvilágíthatjuk, nem olyan régen esett és így bizonyára élénk emlékezetében lesz még nem csupán lapunk kérdező barátjának de általában a nagyközönségnek is.

Történt ugyanis, hogy Magyarországon beütközött a kormányválság.

Bocsánatot kérünk, nem fogunk politizálni, csupán az okozat okaként említjük fel ezt a politikai ténytet.

Nos hát, a kormányválság bekövetkezett és — Hieronymi Károly ki lett nevezve belügyminiszternek.

Ebben így első látszatra, különösen helyi szempontból tekintve, mi különös sincsen.

Birta az új miniszterelnök, a párt és ezek révén a korona bizalmát, hát kineveztek.

A különös ott kezdődik, hogy a helyi politikai nagyság: Sima Ferenc, nyomban a kinevezetés után itthon székében hirdette, hogy most márgyökeres változás fog bekövetkezni a helyi dolgokban és ő és partjarendelkezők ezután az egész vármegyében, mert hogy ő neki az új belügyminiszter a *kebelbarátja*.

Tehát nem azért fog a változás bekövetkezni és nem azért lenne ezután a vármegyén az óvák a hatalom, mert *igazak* ezt úgy hoznak magukkal, hanem egyszer

rűn és ridegen, mert az új belügyminiszter Sima ténsúrnak a *kebelbarátja*.

Röviddel ezután városi közgyűlés volt, ahol a Sima-párt a vezére *kebelbarátját*, az új belügyminisztert sietett jegyzőkönyvileg hódolatáról biztosítani és ezt küldöttségileg a kegyelmes úr tudomására hozni.

A küldöttség vezetője *Sima ténsúr* volt.

Megjárták Budapestet, tisztelegtek az új belügyminiszternél, labaihoz rakták a hódolatukat, ők, a vármegyei *ellenzék véresszáj*u demagógjai. Aztán hazajöttek, itthon felszámították az útiköltségeiket illendő módon és kiutalványozták maguknak ezt az összeget a — közkasszából.

No, eddig is rendén van minden, mert elvégre is, jogában áll a legdühösebb ellenzéknek is bizalommal viseltetni a belügyi kormány iránt és ezt a bizalmat hódoló külsőségben is kifejezésre juttatni.

Azonban — és itt kezdődik voltaképpen a politikai tojástánc — történt, hogy pár héttel e városi hódoló közgyűlés után a vármegyei törvényhatósága is közgyűlést tartott és ennek tárgysorozatába természetesen fel volt véve Wekerle miniszterelnök, valamint Hieronymi belügyminiszter leirata is, melyekben a megye közönségével királyi legkegyelmesebb kinevezetéseket tudatják és természetes, hogy e leiratok felolvasása kapcsán indítvány történt arra nézve, hogy a vármegyei törvényhatósága az új kormányt féltarlatban üdvözölje.

És ime, mi történt ezen indítvánnyal szemben?

Sima Ferenc, Szentes város képviselői közgyűlésén a belügyminiszternek hódoló bizalom-szavazást rendező demagóg, aki a hódoló küldöttséget a kegyelmes úr elé vezette, *éltet volt az indítványnak*, mert ő — úgymond, — *nem viseltet*het bizalommal az új kormány iránt.

Pedig annak a kormány-nak a tagja Hieronymi belügyminiszter is.

No, látja, t. kérdező barátunk: *félfele* egyéni érdekből eszszni-mászni, kegyelmes urak talpát megnyalni, ha hogy hozzájuk férközhettek és *ittthon* a mellett a nagyközönség előtt *adni a néptribunát*, aki a hatalmasokat megveti, *irántuk bizalmatlan*, sőt alkalomadtán még is rugdossa őket — ez a *legmagasabb politikai komédiasság* a világon.

Igy csinálják a politika helyi korcseszlöttei, idétlenjei a — *nagys politikai*.

Akinek épen kedve tartja és a gyomra is beveszi, bizást utánozhatja az ilyen politikai cédaságot.

Mi nem kérünk belőle.

Ujdonságok.

Szentes, 1893. január 5.

— **Figyelmeztetés.** Lapunk szentesi I. és II. tizedbeli tisztelt előfizetőinek figyelmét felhívjuk, hogy eddig volt itteni lapkihordónk a szolgálatból kilépett és e tizedekben a mai naptól fogva Dékány János hordja ki a

lapot, aki egyidejűleg, a kiadóhivatal nyugtája ellenében, az előfizetési pénzek bevételzésére is fel van hatalmazva.

— **Törvényhatósági közgyűlés.** Vármegyénk törvényhatósága, végleges megállapodás szerint, a f. hó 23-án rendkívüli közgyűlést tart. Ezt megelőzően, a f. hó 15-én az igazoló-választmány, 21-én délelőtt az állandó választmány, ugyanaznap délután pedig a számonkérészek gyűlésez; míg a közigazgatási bizottság, amelynek kilépő tagjai a törvényhatóság közgyűlésén lesznek újra-választva, a f. hó 25-én tartja e havi rendes gyűlést.

— **Lemondás.** Fekete Márton megyebizottsági tag, mint értesülünk, beadta az igazoló választmány elnökségéről való lemondását. Ez állás betöltését, kinevezését útján, törvény szerint a főispán esközi, aki — arra való tekintettel, hogy az igazoló választmánynak most kellekik majd verifikálnia a mult hó végén történt megyebizottsági tagválasztásokat — bizonyára nielőbb megejtí a kinevezést.

— **Megbírsgolít pap.** Csaknem egy éve annak, vagy talán több ideje is, hogy a közigazgatási bizottság Hegyi Antalt, Csongrád nagyverű papját, a csongrád-járásí főszolgabírószá, továbbá a szegedi pénzügyigazgatóság és közig. bizottság ellen 2 beadványában használt durva és minősíthetetlen kifejezéseiről 100—100 frt pénzbírságra ítélte. Az első esetben a belügyminiszter Hegyi főlebbezése folytán már korábban feloldó határozatot hozott, a sártett fel bírói útra utasítván. A második bírsgolást is megfőlebbezte ugyan Hegyi páter, ez az ügy azonban, — mert közben az iratok a pénzügyi bírsgolót is megjárták — egészen mostanig elhűzódott, míg végre a napokban megjött a belügyminiszter rendelete, amely a tiszteletlen főtitelendőre marasztaló, mert jövőhagyja a közig. bizottság határozatát.

— **Tisztújító-zsek.** Az új statutum szerint Szentes városnál betöltendő alszámvevői, rendőrkapitányi iktató-kiadó és 3 írónki állásnak választás útján leendő betöltésére, Csató Zsigmond dr. alispán, mint a tisztújító-zsek elnöke, a f. hó 12-ére hívta össze a városi képviselőket tisztújító-közgyűlésre. A gyűlés a jelzett napon délelőtt 9 órakor lesz a túl a kurcai teremben.

— **Változás az idej sorozásában.** Lapunk egy korábbi számában felsoroltuk, vármegyénk melyik sorozó járásában mikor ejtik meg az idej unjonozás. Mint most utólag értesülünk, e tekintetben változtatás történt Csongrádot illetőleg, amennyiben ott nem a lapunkban korábban jelzett napokon, hanem közvetlenül a dorombai sorozás után, vagyis a f. évi március hó 9., 10., 11., 13., 14., 15. és 16-án ejtik meg az idej unjonozást.

— **Engedély színházi előadásokra.** Élelmesnek kell lennie a mai anyagias korban a szingizgatónak is; télen látni utána, hogy társulatának jó nyaraló helye legyen, amely ha saját zsebébe hasznót nem hoz, legálabb megkímélje attól, hogy a téli szeszemnyét a nyári évadra ráfizetgesse. Városunkról már jóformán minden direktor tudja, hogy ilyen jó nyári állomás, mely biztos otthont ad Thália vándorpapjainak. Így esik aztán, hogy télen át verseny foly a t. direktorok közt, ki nyerje el Szentesen a nyárra az előadási engedéllyel együtt a szinkört? E kérdés fölött a városi tanács a napokban döntött, Halmay Imre szingizgatónak adva meg augusztus és szeptember hónapokra az előadási engedélyt.

— **Farsangi krónika.** Rövid farsang, sok vigalom; ez illik rá az idej farsangi évadra, amelynek keretében, a már általunk jelzettek kivül, még két fényes vigalom fog esni: a sportegylet és a dalegylet, az utóbbi az évad végén, mintegy annak befejezőjeként. Hogy sorrendben menjünk: a kereskedő-íjakk táncvigalma a f. hó

7-én lesz. Sikere már biztosítva van és a rendezőség a hölgyeket, táncrend dolgában, kellemes meglepetésben készült részesíteni, mely a tavalyi baljuk és nemü meglepetésén is túltegyen. Ugyanaz nap este lesz a szabó-iparos ifjúság balja is, az ipartestületi házban. Az iparos-ifjúság vigalmáról lévén szó, alig szükséges mondanunk, hogy ennek erkölcsi és anyagi sikere sem fog elmaradni. Legfőkébb annyit fűzünk és megjegyezéshez, hogy a rendezőség itt is igen csinos és izléses táncrendekkel lepi meg a hölgyeket. — A f. hó 14-ére újabb 2 vizgalmot eskik: a Kass-szállóban a polgári olvasóköri jubilearis táncmulatsága, melynek meghívói ma küldetnek szét és az ipartestületi ház termében a kerekgyártó- és kovács-ifjúság, amelynek meghívói már szétküldetnek. A f. hó 28-án az ács- és kőműves-ifjúság rendez balat a Kass-szállóban és meghívóit a napokban küldi szét; míg a buzgó rendezőség szintén gondoskodott róla, hogy a hölgyeket izléses, szép táncrendekkel lepje meg. A helybeli molnároknak táncvigalma is ugyanezen napon lesz az 1. 48-as népkörben. A sportegyleti és dalegyleti balok ideje még nincsen véglegesen megállapítva.

— **Veszedelmes ebek.** V a r g a József II. tized 400. szám alatt lakó polgártársnak ugyancsak harapós a kutyája, mert a napokban mart meg egy azon haladó embert. A harapós ebet orvos-rendőrileg megvizsgálták és bár semmi gyanúra nincsen ok, a szokásos vesztéggel és megfegyelvési alá helyezték. Ugyancsak a II. tizedben vert le tegnap Kálmán Mihály városi képviselő egy clotte gyanusnak tetsző kóbor ebet, amelynek hivatalos felboncolását, annak konstatálására, vajon nem-e veszett volt, a rendőrfőkapitány elrendelte.

— **Talált pénzek.** Bővíben kell lenni a pénznek nagyon a közönségnél, hogy egyesek olyan gondatlanul őrzik, könnyelműen bíznak vele és úton-útfélen elveszítik. A napokban A r a d i Kálmán rendőrfőkapitány 2 frtot, S o l t i Ferenz szabómester pedig 10 frtot talált az útcán. A talált pénzek most a rendőrségnél vannak letétben, ahol azokat, a magukat igazolni tudó károsok fel is vehetik.

— **Pályázatok a vármegyén.** A csongrádi főszolgabírósnál üresedésben levő közigazgatási gyakornoki és egy írnoki állásra pályázatot hirdet a vármegye alispánja. A pályázás határideje: f. hó 21-ének délután 5 óráig. Az erre vonatkozó részletes adatokat lapunk mai számának hirdetési rovatában találják meg az érdeklődők.

— **Szilveszteri felolvasó-est.** A »Szentesi Kereskedő-Ifjak Önképző-Köre« által Szilveszter-estén rendezett felolvasási est igen jól sikerült. A programmon bár csorba esett, amennyiben R i c h t m a n n Samu alelnök nem tarthatta meg felolvasását, — de kárpótolt ezért B u g y i Antal »Jónás próféta« című felolvasása, mely olyan kitűnő humorral volt írva és előadva, hogy gyakran megkacagattatta a hallgatókat. R i c h t m a n n Adolf és H a e s k ő Sándor, az előbbi monológot, az utóbbi »Coriolánt« szavalta nagy hatással; majd T a s n á d y Imre A r a n y János »Bajusz« című költeményét szavalta, oly tetszést aratva, hogy az ifjúság szünni nem akaró tapsban tombolt. — Ezután az ifjúság asztalhoz ülve, jó bor, vidám zeneszó mellett temette el az ó-cszentdőt, több hatásos pohárköszöntővel.

— **A kaszinó közgyűlése.** A szentesi kaszinó ez évi rendes közgyűlését a f. hó 22-én, délután 5 órakor tartja meg. Az elnökség e körülmények ez úton is felhívja a kaszinó-tagok figyelmét.

Báli selyemszöveteket méterenkint 45 krtól 11 frt 65 krig, valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket is méterenkint 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, csikozott, kockázott mintázott, damaszolt s. b. minőségben (mintegy 300 különböző fajta és 2000 különböző szín s árnyalatban) póstáber- és vámmentesen szállít: **Henneberg G.** (és. kir. udv. s. állító) selyemgyára Zürichben. Minták pósta-fordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (4)

Irodalom.

A »Vásárnapi Ujság« 1893. évi első száma 25 képpel jelent meg, s több közleményt és képet közöl Petőfi Sándorról, születésének 70-ik évfordulója alkalmából. E közlemények: »Elpusztuló kert ott a var alatt« és »Egy gondolat bant engemet« Vagó Pál két eredeti rajza Petőfi hasonló című költeményeihez, a mely rajzokhoz Bartók Lajos irt szöveget, — továbbá »Petőfi pesti lakásai« Dr. Baróti Lajostól (Dörre Titivadar és Goró Lajos hét rajzával) — »Petőfi születéséről« Dr. Baróti Lajostól (Petőfi, Petőfi szülei, neje, és testvére, István arcképpel) — »Petőfi születésének 70-ik évfordulója alkalmából« Költemény Endrődi Sándortól. — E számban kezdődik Jokai Mór új elbeszélése: »Nazi Hámam egyiptomi hercegnő.« (Goró Lajos rajzával illusztrálva), továbbá Verne Gyula »Várkastély a Kárpátokban« című magyar tárgyú regénye, kiváló francia művészek által készített rajzokkal. A »Vásárnapi Ujság« e számnak további közleményei: »Uj-év napja a történetben.« (Goró Lajos rajzával) — Költemények: Ades otthon. — Fejes István-tól. »Uj-évre.« Mares Döntől. — »Kényes kérdés.« (Margitay Tihamir festményével) — »Uj-év üdvözlés.« (Jantjyik Mátyás rajzával) — »Párisi divatlevél.« (Divatképekkel) Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Műújság; Sakkjáték; Képtalány; stb. rendes rovatok.

A »Vásárnapi Ujság« előfizetési ára negyedévre 2 frt, a Politikai Ujdonságokkal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. szám.)

Vasúti menetrend.

Budapest—k. szt.—márton—szentesi vonal.

Budapest—Szentes.

Budapestről indul 8 óra 25 p. reggel, 9 óra 30 p. éjjel. Szolnokra érkezik 11 óra 28 perc délelőt, 12 óra 35 perc éjjel. Szolnokról indul 11 óra 47 perc délelőt, 3 óra 51 perc éjjel.

Szentesre érkezik 4 óra délután, 8 óra 13 perc reggel.

Szentes—Budapest.

Szentesről indul 5 óra 35 p. éjjel, 12 óra 05 p. d. u. Szolnokra érk. 9 óra 44 p. d. e., 4 óra 17 p. d. u. Szolnokról indul 11 óra 22 p. d. e., 4 óra 47 p. d. u. Budapestre érkezik 1 óra 50 perc d. u., 8 óra 40 perc éjjel.

H.-m.-vásárhely—szegedi vonal.

H.-M.-Vásárhely—Szeged.

H.-M.-Vásárhelyről indul 6 óra 46 perc reggel, 4 óra 06 perc délután, 9 óra 08 perc éjjel. Szegedre érkezik 7 óra 55 perc reggel, 4 óra 41 perc délután, 10 óra 30 perc éjjel.

Szeged—H.-M.-Vásárhely.

Szegedről indul 5 óra éjjel, 9 óra 59 perc délelőt, 6 óra 34 perc este. H.-M.-Vásárhelyre érkezik 6 óra 22 perc reggel, 10 óra 45 perc délelőt, 7 óra 43 perc este.

Budapest—félegyháza—csongrádi vonal.

Budapest—Csongrád.

Budapestről indul 8 óra 25 perc reggel, 12 óra 25 perc délután, 2 óra 35 perc délután. Félegyházára érkezik 12 óra 08 perc délután, 4 óra 46 perc délután, 4 óra 56 perc délután. Félegyházáról indul 12 óra 35 perc délután, 5 óra 20 perc délután. Csongrádra érkezik 1 óra 38 perc délután, 6 óra 20 perc este.

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul 9 óra 15 p. délelőt, 3 óra d. u. Félegyházára érkezik 10 óra 18 perc délelőt, 4 óra 03 perc délután. Félegyházáról indul 11 óra 01 perc délelőt, 4 óra 57 perc délután. Budapestre érkezik 1 óra 20 perc délután, 8 óra 50 perc este.

Nyílttér.^{*)}

Figyelmeztetés.

Ezennel figyelmeztetem az összes helybeli kereskedő, kávé- és korcsmáros urat, hogy ezután a nálam alkalmazásban levő egyéneknek az én rovásomra senki semmit hitelbe ne adjon, miután én többé soha senkinek illyenmü ellenem tasmasztott követelést kifizetni nem fogom.

Szentesen, 1893. január 4-én.

Reichenbach Jakab,
pénzüster.

*) E rovatban közölteték nem vállal felelősséget a Szerk.

Lapfőlapjónos és felelős szerkesztő: Dr. Mátyffy Ferenc
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

10.505. Csongrádvármegye alispánjától.
1893.

Pályázati hirdetmény.

Csongrádvármegye törvényhatóságánál üresedésben levő s évi 300 forint fizetéssel és 60 forint lakbérrel javadalmazott **közigazgatási gyakornoki**, — továbbá évi 400 forint fizetéssel és 100 forint lakbérrel javadalmazott **II. oszt. írnohi állásra** ezennel pályázatot hirdetek, s felhívom mindazokat, kik ezen állások valamelyikét elnyerni kívánják, hogy képesítettségüket igazoló okmányokkal kellően felszerelt kérvényeiket, T a l l i á n Béla főispán úrhoz címezve, **folgyó hó 21-ik napjának d. u. 5 órájáig** hivatalomnál nyújtsák be.

Megjegyzem, mikép a kinevezendő közigazgatási gyakornok a csongrádi főszolgabíró mellé fog beosztatni, — az írnoki pedig a vármegyei központi irodában nyer alkalmazást.

Szentes, 1893. január 3-án.

Dr. CSATÓ ZSIGMOND,
alispán.

2—1

TANONCUL

azonnal felvétetik
DOBRAJ SÁNDOR
vegyes kereskedésében egy jó magaviseletű ügyes fiú.

Vegytiszta folyékony szénsavból készült

SZÓDAVIZ

kapható

Farkas Sándor

szódavizgyárában.

Háztól 2 krajcár, házhoz 3 krajcárért palackonként.